

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrta leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrta leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrta leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za o znanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se o znanila jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, o znanila, t. j. vse administrativne stvari.

Položaj Rusije in slovanski narodi.

Ogromno slovansko carstvo na Evrope severo-vzhodu je danes predmet, v kateri so uprli svoje oči vsi, ki se s politiko bavijo: prijatelji in neprijatelji, mali in veliki, oficijozni in neoficijozni politiki, oni ki od njega kaj pričakujejo in oni, ki se ga boje. V evropskem časnikarstvu se sedaj o ničemer drugem ne piše in toliko ne pretresa, kakor o težnjah Rusije, o njenej politiki na vzhodu, o njenih odnošajih proti drugim evropskim državam, o njenih odnošajih nasproti narodom balkanskim, o njenej težnji, da prodere do Carigrada itd. Javno mnenje v zahodni Evropi preskrbnim okom spremlja vsak korak Rusije in obrača svojo pozornost na njo.

Ta velika pozornost in veliko to zanimanje, katero v tem hipu kaže Evropa Rusiji nasproti, je veleznačujoče in kaže, da ima Rusija v tem trenutku veliko besedo v takozvanem evropskem koncertu.

Veliki politički pomen, ki ga zavzima Rusija v Evropi, pričel se je posebno v preteklem stoletju. Politiške dogodbe so šestokrat tako nanesle, da je Rusija včasih slabeje posezala v evropsko politiko, a bilo je pa tudi primer, da je ona takorekoč narokovala Evropi vojno in mir. Krimski vojna, ki se je končala nepovoljno za Rusijo in v kateri je vojevala proti vsej Evropi, prouzročila je, da je precej dolgo morala delati na to, da se zopet očvrsti, da si opomore, da si svoje izgube nadomesti in da si zopet pridobi položaj, na katerem je bila pred krimsko vojno. To je bil vzrok, da se za gotov čas ni mogla odločneje utikati v evropske dogodke. Mirno in tiho je ona malo po malo, uporabljajoč vsako priliko, osvobojevala se svojih neugodnih zavez, ki sta jih njej naložila krimski vojna in Pariški mir. Ni izgubila iz oči glavne svoje naloge, proti njej odmerila je svoje korake in počasi a dosledno hodila določeno mer. V tem kretanju in premikanju se rudeča nit ni nikdar pretrgala, bilo tudi zdaj pa zdaj pogreškov in ovir. Ne spustivši iz vida Evrope, pomikala se je tiho in polagoma v Azijo in pravec bil jej je proti Indiji. Znajoč kolike važnosti za Angleško ima Indija, napravila je Rusija že davno

račun: da bode Anglija samo tedaj odjenjala njenim zahtevam v Evropi, kadar jej bode resna nevarnost pretela v Indiji. Zaradi tega Rusija te točke ni nikdar iz oči pustila. Slednji koraki Rusije v tem pravci so jako pomenjivi in nedavno smo videli, kako je Angleška na tej strani občutljiva.

1870. l. dalo je Rusiji priliko, da je v Evropi igrala jačjo in znatnejo vlogo. Francosko-nemška vojna bila je tako rekoč v njenih rokah. Ona dala je odločni svoj glas takrat Nemčiji. Je li to bila hiba, ali ne, se sedaj še ne more z gotovostjo trditi.

Stališče, na katero se je Bismarck na Berolinskem kongresu Rusiji nasproti postavil, jej ni moglo biti prijeto. Očividno je njen namen bil na tej strani pridobiti ali prisiliti Bismarcka, da ne dela sitnostij. Na drugi strani pa je bil namen: približati se Indiji. Oba namena je tiho in polagoma, a neprestano vršila Rusija. Nemčija in Anglija sta dve sili, s katerima mora Rusija posebno računati; ostale spadajo le toliko v račun, kolikor se z njimi oni dve moreta paralizovati ali ojačiti. Za paralizovanje Nemčije imela je Rusija pripravljeno Francosko. Zadnji čas so odnošaji mej Francosko in Rusijo postajali vedno tesnejši in to je napravilo utis na Bismarcka. Sitnosti in neprilike, s katerimi se je Anglija v poslednjih letih borila, oslabile so jo znatno in izgubila je nekdanjo moč in smelost svojo. Dogodki na afganski meji in spor, ki se je ondu pričel mej njo in Rusijo, so to jasno pokazali. Bismarckov račun z Angleško se ni posrečil, na njo ni smel računati in zato se je hitro požuril, da uravna pota zbliznanju z Rusijo.

Dogodki v Bolgarski so jasno pokazali, da je položaj Rusije v Evropi izredno močen, da ona stoji, kakor redkokedaj. Obnašanje in držanje ostalih sil pa kaže, da nobena nema prave volje resno spoprijeti se z njo. Vsa opozicija protivnikov suče se v krogu, ki jej ne more mnogo biti na potu. Težnje po kakem odločnem koraku ni nikjer videti: Rusija je danes gospodar evropski situaciji.

Kako je uplival in kako upliva ta položaj na ostale slovanske narode, posebno pa na narode balkanske?

Mnogo se je o tem govorilo in se tudi danes govori, da slovanski narodi od tega nemajo nobene koristi. Tudi danes, kakor poprej, imamo mnogo politikov, ki gredo celo tako daleč, rekoč, da je Rusija slovanskim narodom na škodo. Tako mišljenje širili so v prvi vrsti oni, ki neso prijatelji niti Rusiji, niti slovanskim narodom, a za njimi so skakali in skačejo tudi nekateri slovanski politiki. Po naših mislih se pri razpravljanju pušča iz vida jako važna okolnost. Nihče ne misli resnobno na to, kako bi se godilo slovanskemu življu v Evropi, da ni velike in močne Rusije. Naj kdo kakorkoli govori in misli, kakor mu drago o Rusiji in njenih notranjih napravah, neovrgljivo je to: da ni tako velikega in močnega slovanskega središča, potopil bi se marsikateri slovanski narod sedaj v morje nemščine, kakor je že mnogi narod utonil, ko tega velikega središča še ni bilo. Sama eksistencija Rusije, brez vsake njene neposredne delavnosti za slovansko, je že pomoč narodom slovanskim. Nekako drugače gledajo na slovanske narode vsi, ko vidijo, da je tu Rusija, velika in silna, a samim Slovanom je topleje pri srci, znajoč, da imajo svojca, ki jim utegne v sili biti v pomoč. Isto tako je neovrgljiva resnica, da je Rusija pomagala osvobojenju balkanskih narodov. Ona morda ni vsekdar storila toliko, kolikor bi mogla, ali kolikor smo mi pričakovali, a storila je več, nego kdorkoli.

Reklo se nam bode morebiti, da je vse to storila Rusija za svoj račun, iz sebičnosti. Pred vsem v politiki ni ljubezni. Na to ljubezen tudi ne treba računati. A kadar se s tem merilom meri delo Rusije, naj se z istim merilom meri tudi delo drugih. Zakaj drugi neso naši računa, da bi bili osvobodili narode balkanske? Zakaj n. pr. se je Angleška toliko let ustavljala naporom balkanskih narodov, da se osvobode turškega gospodarstva? Baš v tem je za slovanske narode največje jamstvo, da ima Rusija račun čuvati in braniti jih nemščine in pomagati jim, da se osvobode tujega gospodarstva.

„Odjek“.

LISTEK.

Obnovitev Šentjakopske cerkve v Ljubljani.

„Slovenci smo pobožen narod,“ rekel je nedavno govornik „pisateljskega društva“ na Preširnovem grobu. Ta izrek potrjuje pač najbolje množica belih cerkvá, kapelic in nabožnih znamenj, katera nas pozdravljajo po hribih in dolinah širne domovine slovenske.

Tudi Ljubljana, slavljen prestolnica Slovenije, diči se z znatnim številom lepih hramov božjih. Mej temi se odlikuje Šentjakopska cerkev po jednovitem slogu in jasni ter somerni notranjščini svoji, zlasti zdaj, po ravnokar dovršeni obnovitvi.

Šentjakopska cerkev, katero so oo. jezuitje 1615. l. dali na novo sezidati, bila je po velikem požaru 1774. l. opustošena in ostavljena. Omenjeni požar je uničil tudi ves njeni notranji ukras: slike in plastične ornamente, o katerih so se pri sedanjem obnovljanju našli zanimivi sledovi. Pravijo, da je bila vsa Šentjakopska cerkev nakičena na isti način, kakor je še zdaj njena postranska, sv. Ksaveriju posvečena kapela.

Toda, odkar župnikuje tukaj velezasluzni, za lepoto hiše božje uneti g. Janez Rozman, zjasnilo se je mrklo obličje cerkvi Šentjakopski. Leta 1883. pred cesarjevim prihodom v Ljubljano dal jej je olepšati prazne stene zunanje in letos jej je dal obnoviti ter umetno okrasiti vso notranjščino.

Cerkev sv. Jakopa, stoječa na jasnem trgu, vzgrajena je v preprostem slogu romanske renesance. Navzlic neznatnej, rekel bi preubožnej zunanjščini, ima cerkev kaj prijazno lice po somerno razrejenih prostorih notranjih, katere obseva bujna svetloba skozi jasna proti jugu obrnena okna. Zadnji del cerkve je razvrščen v tri ladije: v glavno in dve postranski, kateri sta zopet opredeljeni s poprečki stoječim medzidjem vsaka na četrto kapele. V teh se nahajajo mramorni oltarji s kamene-nimi podobami in okraski. Šestero teh altarjev ima vitke korintske stebre, dočim se ostala dva dičita s polzastimi stebri takoimenovanega rokoko-sloga. Posamične kapele zapirajo mramorne ograje. Na medzidji tretje in četrte kapele na levo je prižnica, izdelana iz pisanega mramorja. Ondi je uhod v zgoraj omenjeno Ksaverijevo kapelo, katero so dali postaviti 1669. l. deželni stanovi kranjski. Ta kapela je stavbink biser Šentjakopske cerkve. Vzgrajena v obliki osmerokotne rotunde, okrašena je s

toli bujno štukaturo, da bi človek mislil, da je prišel v kako profano muzejsko dvorano. Spodaj okrog so izdelani iz ometa ploščnati stebri z nežnolistnimi kapiteli, mej katerimi na zidci sedeči angeljci razobešajo bujne festone. Nad stebrovjem po frizu okrog vijejo se prožne arabeske. Nad ogredjem dolenje podstave se dviga gorenji del rotunde, po kateri okrog je razpostavljenih osmero klasično izdelanih karijatid v različnih životnih okretih. In nad rotundinim zidcem razpenja se veličastna kupola, preprežena z venci in gracijoznimi arabeskami. V dolenjem oddelku kapele nahaja se šestero slik: prizori iz življenja sv. Ksaverija. Znamenit je tukaj mramorni oltar s tremi mojstersko izklesanimi serafini. — In konečno, tu spredaj v presbiteriji stoji glavni žrtvenik, katerega je izdelal 1732. leta benečanski kipar Francesco Robba, ustvaritelj prekrasnega vodnjaka na glavnem trgu Ljubljanskem. Oltar je sklesan in sestavljen iz raznobojnega marmorja — mojsterski proizvod kiparstva. Zlasti se odlikujejo: antependij, kupola nad tabernakeljem in pa figuralni okraski oltarja. Za tem je na steno naslikan velikanski oltar, na katerem visi slika cerkvenega patrona, sv. Jakoba . . .

Po teh uvodnih opomnjah oglejmo si, s čim in kako je podjetni gospod župnik dal olepšati cer-

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. oktobra

Kmetijsko ministerstvo je naročilo političnim oblastvom, da naj poročajo, koliko živine se v kako deželo uvaža ali iz nje izvaža, kakega plemena da je dotična živina, kam se izvaža ali od kod se uvaža. Te podatke potrebuje ministerstvo za sestavo statistike.

Vnanje države.

Popolni rezultat **bolgarskih** volitev ni znan. Voljenih je 480 vladnih pristašev, 26 Cankovcev in 15 Karavelovcev. — Na rusko noto, katera v carjevem imenu proglašuje volitve za neveljavne, odgovorila bode bolgarska vlada, da po ustavi o veljavnosti volitev nema nikdo drugi razsojevati, kakor sebranje samo. — „Nemzet“-u piše se z Dunaja, kakor se vidi oficijozno, da ni bilo drugače pričakovati, kakor da bodo izgredi pri volitvah, ker se je Rusija toliko prizadevala, da bi zabranila volitve. Izgredi pa vendar neso bili tolikšni, da bi bila zaradi tega kaka nevarnost. Vse se bode za Bolgare dobro zvršilo, le Rusije ne smejo preveč dražiti in opusté naj agitacijo za novo izvolitev kneza Aleksandra, še manj naj pa mislijo na republiko. Pomisliti morajo, da je državna samostojnost Bolgarije omejena z Berolinsko pogodbo, v katerej pa o republici ni nič govora. Ako bodo narod, regentstvo in vlada vzajemno, pametno, zmerno in zakonito postopali, kakor do sedaj, se ni bati, da bi se ruski upliv preveč razširil v Bolgariji.

Kakor se poroča iz Vašave „Czasu“, javno mnenje v **Rusiji** želi vojno. Vojaški krogi so trdno preverjeni, da bode Rusija zmagala, kajti nobena vlast se ne bode mogla ustavljati trem milijonom ruskih vojakov. Dvorni krogi, zlasti pa car sam, želé, da se bolgarsko vprašanje reši mirnim potom. Popolnem pa Rusija nikakor ne misli popustiti Bolgarije. Katkov je bil nedavno pri carji v avdijenci, in car se je izrazil proti temu, da bi se Rusi nič več ne brigali za Bolgarijo, kakor to želé nekateri listi. Katkov se pa vendar boji, da bodo Bolgari postali gospodje situaciji, ker car odlašá okupacijo. Nazadnje pa utegne biti prepozno. Govori se, da Rusija sploh drugače ne misli zasesti Bolgarije, kakor če v to privolita Nemčija in Avstrija.

Črnogorska vlada pobrala je vse konje okrog Ulcinja, da bodo vozili orožje in strelivo, katerega so veliko pripeljali v Bar. Orožje se bode nekda razdelilo mej prebivalce ob turškeje meji. Vsi povejnikl čet so se sklicali in videti je, kakor da se Črna gora resno pripravlja za vojno.

V nedeljo ima **srbska** skupščina prvo sejo. Zborovanje bode najbrž gladko se vršilo, ker se je vladi posrečilo opozicijo jako oslabiti.

Iz Londona se poroča nekemu Dunajskemu listu, da **angleški** minister Churchill v Berolinu ni ničesar dosegel, zategadelj se pa hoče trditi, da njegovo potovanje nema nikakega pomena. Tri carske vlasti so popolnem sporazumljene zastran Bolgarije. Angliji se ni posrečilo vlastij nahujskati proti Rusiji. Rusko-turška zveza je tudi tako trdna, da je Anglija ni mogla razrušiti.

Kakor „Mattimo“ poroča, je **italijanski** pomorski minister zaukazal, da se oboroži brodovje Sredozemskega morja, obstoječe iz štirih oklopnih in osem oklopnih stare sisteme, štirih drugih velicnih ladij in 50 torpedovk. — Vojni minister pa je odredil, da se še tekom tega leta 6 pešpolkov in primerno število bersaglierov in planinskih strelcev oboroži s puškami repetirkami. Po tem takem tudi Italija sluti pretečo nevihto in se pripravlja na njo.

Francoski ministerski predsednik Freycinet naznanil je v poslednjem ministerskem sovetu, da so z Madagaskara došla ugodna poročila. — Minister-

kev, pri čemer so mu pomagali naslednji gospodje: mestni inženir Duffè, stavbeni mojster Fran Faleschini, podobarja Mlakar in Zajec, dekorativni slikar Ivan Borovski in naš akademični slikar Jurij Šubic.

Tu v presbiteriji mej oknami in zadaj v ladiji na robih zidovja mej posamičnimi kapelami so sezidani pilastri, t. j. ploščnati stebri s korintskimi kapiteli, stoječi na kamenitih podstavah. To stebrovje podpira med presbiterijskimi oknami in v ladiji pod galerijami napeljami zidec, katerega friz je prepleten s plastičnimi arabeskami. Zunanji krajci kapelskih obokov so obrobljeni z ločnatimi okviri. Jednako so obrobljeni gorenji nad galerijami razpeti svodi. Od omenjenega zideca navzgor uspenjajo se v banjasti cerkvin svod šilasti loki s plastičnimi okrajki, katerih vršiči se končujejo v školjkastih arabeskah. Ozadne grede navpičnega zidu pod svodi nad galerijskimi prozori so obojane rdeče, dočim so gorenji trikotni svoda nad njimi razpetih lokov višnjevi. In zunanji koti vsaksebi raztekajočih se lokov, gori na cerkvinem svodu namreč, imajo zopet rdeče ozadje, nad katerim se zvijajo bele arabeske.

S tem umetnim opredeljenjem se je omejila puščoba golih cerkvinih sten, zlasti pa brezkon-

ski sovet je sklenil povišati carino na spirituozne pijače s 156 na 200 frankov.

Tudi **danska** vlada misli omisliti si puške-repetirke. Sprva se bode tisoč vojakov za poskušnjo oborožilo s puškami-repetirkami. Ako se bode pokazalo, da so dobre, dobi jih vsa vojska.

Koncem oktobra odrine belgijska ekspedicija na **Kongo**, da bode začela prva dela za grajenje kongijske železnice.

Dopisi.

S Ptuj 13. oktobra [Izv. dop.] (Dijaška kuhinja na Ptuj. Prošnja do slovenskih domoljubov.) Ne da se več tajiti, da se razširja po spodnje-štajerskih mestih, koder so gimnazije, neki slovenskim dijakom sovražen in poguben duh, rekel bi, duh Graškega mestnega zastopa. Naravna posledica temu se že pojavlja in se bode, da slovenski dijak v napominanih mestih ne dobi več taticih in toliko podpornikov in dobrotnikov za svoje nauke nego v prejšnjih dobah. Žalostna resnica je, da je neki nemški trgovec na slovenskih tleh, kojega največ bogaté in prežive slovenski na jemniki, dijaku, ki ga je milo prosil hrane, duri pokazal, češ: „Slovenca ne dam ničesar!“ tako brezstidno in nečloveško ravnanje naših nasprotnikov oziroma odpadnikov bi utegnulo slovenskemu inteligentnemu naraščaju opasno biti.

Skraini čas in naša sveta dolžnost je v oči-gled takim razmeram, da sami pomagamo in podpiramo nadarjene, a uboge slovenske dijake srednjih šol z najnim ustanavljanjem dijaških kuhinj v dolenje štajerskih mestih, Mariboru, Celji in Ptuj, da odpomoremo na ta način istinito živi potrebi.

Učimo se iz preteklosti! Slovenska darežljivost in požrtvovalnost je nam štajerskim Slovincem naklonila največjega moža: Slomška. In slavni pokojni vladika je češče javno rekel: „Brez pomoči blagodušnega mašnika bi jaz ne bil nikdar v šole prišel, nikdar svojega cilja dosegel.“ Premislimo, koliko slovenskih razumnikov brez razlike stanu se ima za svojo eksistenco morda največ raznim dobrotnikom in človekoljubom zahvaliti! Posnemajmo dakle blagega dobrotnika Slomškovega Pražnikarja.

Glede na poprej označene pojave in navedene razloge, so Ptujski Slovinci meseca septembra t. l. ustanovili v Ptuj v samostanu velečastitih gg. oo. minoritov dijaško kuhinjo za nadarjene, pridne a ubožne, tukajšnji nižji gimnazij pohajajoče slovenske dijake.

Ljudomili č. g. gvardijan je veledušno in z veseljem kuhinjo in druge potrebne prostore za ta plemeniti namen prepustil, za kar mu tukaj pristrčno zahvalo v imenu učeče se mladine očitno izrekamo.

Posebni v ta namen izbrani nadziralni odbor gg. profesorjev ima strogo čuvati in gledati, da se hrana samo vrednim in zares potrebnim dijakom daje.

Vsaki dan dosle obeduje od 15—22 dijakov, na mesec se bode okolu 500 porcij à 15 kr. razdelilo, kar stane za mesec 75 gl. in za jedno šolsko leto 750 gl. a. v. V istini precejšnja svota, a Ptujski Slovinci se je nismo prestrašili, teši nas samo to, da smo sami nadpolovico za vsak mesec potrebne vsote h kratu zložili, nekaj pa se zanašamo na znano in tolikokrat sijajno dokazano darežljivost

nega njenega svoda. Tudi oboki po kapelah dolaj v postranskih ladijah so razdeljeni v raznobojne, z okviri obrobljene predale. In konečno gori na večkrat imenovanem cerkvinem svodu, da se pretrga jednoličnost njegova, udelali so četvero plastičnih iz sadre ulitih okvirov. Zadaj v ladiji se nahaja trojica teh okvirov, četrti in glavni okvir pa je na presbiterijskem svodu. Notranji premer prvih treh slik ima vsak po 4 m 80 cm dolgosti in po 3 m 40 cm širjave, oni glavne slike pa je čez 6 m dolg in čez 4 m širok. Vsi okviri so sivkavsto pobarvani, z arabeskami okičeni ter imajo podlačene bisernike. V te okvire, ki se kaj ljubko dvigajo iznad zvodnega ozadja, naslikal je gospod Jurij Šubič četvero prizorov iz življenja sv. apostola Jakopa in sicer: „Poklic sv. Jakopa mej apostole“, „Izpremenjenje Kriščevca na gori Tabor“, pri katerem je bil prisoten i ta apostel; potem „obglavljanje sv. Jakopa“ in naposled „Proslavljenje sv. Jakopa po njegovi smrti.“ Kakor smo svoj čas javili čitateljem svojim, poklical je g. župnik Rozman mladega našega umetnika nalašč v to svrhu iz Pariza v Ljubljano. In ta je izvršil poverjeno mu delo v teku treh mesecev in sicer toli izborno in mojsterski, da se mu divi vsak poznavatelj lepih umetnostij. In

unanjih slovenskih domoljubov in prijateljev učeče se mladine.

Usojamo se tedaj za pokritje primankljaja na vse slovenske domo in rodoljube po vsem Slovenskem in drugod apelovati, zlasti pa na imovitejše Slovence ptujskega, ormoškega, ljutomerskega in rogaškega okraja, iz kojih največ dijakov pohaja Ptujski nižji gimnazij. Osobito pak se obračamo s toplu domoljubno prošnjo na uzorno narodno velečastito duhovščino napominanih krajev, naj bi posnemala svoje Ptujске kolege, počenši pri velečastitem g. proštu do zadnjega kaplana, ter blagovolila podpirati na dejanski in s poučevanjem kmetov dotičnih okrajev o potrebni napravi „dijaške kuhinje v Ptuj.“

Najzdatneje nam pomagajo oni dobrotniki in podporniki, ki se zavežejo na mesec po več dni à 15 kr. recimo: 5 ali 10 dni plačevati.

V Ptuj živeči Slovinci ne zmoremo gledé na drugotne narodne davke in prinose na mesec večje svote od poprej navedene — peščica nas je. Večina jih itak plačuje na mesec po 31, 20, 15 in 12 dni; razven tega še dajejo nekateri doma dijakom hrano.

Hvaležuo se vsprejemajo tudi darovi v viktualijah na: si bo: zelje, krompir, repa, fižol, zrnje. Oboje milodare, v novcih in viktualijah vsprejema č. g. o. Benedikt Hrtiš, gvardijan v Ptuj, na čigar naslov se naj tudi vsi denarni doneski po pošti adresovati blagovolé.

Domoljubi in rodoljubi slovenski! Vi vsi prijatelji učeče se mladine! Na Vas je, da prospéva to prekoristno in plemenito podjetje! Od Vas je zavisen njegov obstoj! Nujna potreba je, da si sami vzgajamo naroden inteligenten naraščaj, da dobdemo jedenkrat unete duhovnike, odločne odvetnike in druge slovensčine večše uradnike, ker le tedaj se bode za nas Slovence popolnoma ravnopravnost izvrševati jela.

Kdor je resničeu Slovenec, čigar srce plamti ljubezni za učečo se mladino in mili naš slovenski rod, ne bo odklonil svoje pomoči, kajti to mu nalaga sreča in čast naroda, to mu veléva človekoljubnost in ljubezen do bližnjega.

„Imaš li brate, mnogo od nebes,
Od bratov ne odvrčaj mi očes!“

Iz Podgrada v Istri, sredi oktobra. (Naša občina.) P. P. Kakor strela iz jasnega prišla je letos o veliki noči sodnijska preiskava nad župana. Brez pomena je za nas, da-li se je uročila ovadba iz maščevanja ali zato, ker se je povsod zaman prosilo pomoči. Pomenljivo je samo to, da je bila ovadba zelo obširna (menda 18 toček) in je trajalo prvo zaslišanje župana celih 8 ur. Isti dan zvečer zaslišan je bil tudi tajnik Živic kot priča. Ta čas pa je klečeplazil župan okolo onega Črva, kateri mu je pomagal na županski stol in ga učil in brusil za „uzorno“ upravo, katerega pa je bil, nehvaležnež, izgnal iz občinskega urada! Drugo jutro že korakala sta župan in Črv kot najzvestejša prijatelja v občinski urad, tajnik Živic pa iz njega praznovat velikonočne blagdane — brez službe. Sodnija zaslišala je še mnogo prič, mej njimi tudi Črva, ki pa baje ni vedel mnogo povedati. Jasno je bilo pa precej, da je ovadba utemeljena v celej obširnosti, posebno pa glede gotovine. Kajti župan po-

to tembolj, ker so omenjene slike proizvedene v toli prostranih dimenzijah, naslikane, kakor se samo ob sebi razume, al fresco, t. j. na presni, sveži omét. Da je ta način slikanja mnogo težavnejši, nego li na pr. slikanje z oljnatimi barvami na platno, to ve vsak, ki si je prisvojil količkaj pojmov o slikarstvu. Tu je namreč mnogo truda glede mehničnega dela, kakor tudi z ozirom na umetniško tehniko. Razven tega tu slikar nema na izber tolike množine barv, kakor pri drugačnem slikanju. Najlepšim bojam, s katerimi bi na platnu ali na papirji mogel doseči očarljiv učinek, mora se odreči; kajti pri slikanju al fresco rabijo mu zgolj prstene, borne ter manje bliščeče boje, in še to le take, katere se spajajo z apnom. In vendar je naš umetnik svojim slikam dal bister in jasen kolorit, napojen z blagodejno svitlobo, brez vsake turobnosti. Iz vseh njegovih slik na svodu Šentjakopske cerkve sije tako imenovani „clair-obscur“ modernega slikarstva; njegove podobe imajo določen izraz v zmislu zdrave, idealizovane realitike, katera se razodeva posebno na figuralnem delu njegovih umotvorov.

Toda oglejmo si posamične slike po vrsti.

(Dalje prih.)

kazal je mesto 3000 samo 300 gld. A vse to ga ni motilo, da je nadalje županoval in popravljaj šolo. Tudi se ni genilo niti okr. glavarstvo, niti deželni odbor. Stoprv po preteku 2 mesecev došel je direktor deželnih uradov pogledat, kaj je novega v Podgradu. Došel je, kakor se je izjavil, največ za to, da reši občini gotovino. Te je zdaj imel župan nekoliko vsled na brzo izvršene intabulacije na svojo hišo. Dal je odposlancu deželnega odbora 1300 gld., za drugo pa s pomočjo Črva pripravil raznih računov in pobotnic. Ta je vzel vse za dobro, ne meneč se za to, so li računi opravičeni ali ne. Za deželni odbor bilo je vse poravnano in čulo se je celo, da se je dotični deželni uradnik izjavil, da ni našel drugega kaznjivega nego ono, kar je dežela oškodovana po odgonskih računih! In zopet je šlo vse naprej po črvivem tiru!

Julija meseca pride v Podgrad okrajni komisar in se čudom čudi, ko dozna, da še vedno župani okrivljeni župan. Še bolj čudečim se občinarjem pove, da je že 10 dni odstavljen in na njegovo mesto pozvan prvi svetovalec, ki pa je šel že dolgo prej k počitku v hladno zemljo!*) Pozove torej drugega svetovalca, proti katerega volilni pravici se je uložil pred 3 leti na okrajno glavarstvo protest, ki še zdaj ni rešen! Temu izroči kar brevi manu županijo in odide.

Nekoliko dni pred prihodom okrajnega komisarja bila je seja krajnega šolskega sveta pod predsedništvom župana, kateri je bil že odstavljen, kakor se je pozneje dognalo. Pri tej seji je krajni šolski svet zopet protokolično odvrnil vso odgovornost od sebe zaradi nove šole, ker se je delalo brez njegove vednosti. Gospod vitez Jettmar pa je sledečega mnenja: „Bezüglich der Reparatur-Arbeiten am neuen Schulhaus dortselbst hat der O. Sch. R. (recte predsednik) berichtet, dass sie begonnen haben und rechtzeitig vollendet werden. Ueber gewisse bei der Vergebung der Arbeiten vorgefallene Ungelmässigkeiten hat mir allerdings schon seinerzeit und neulich Cumar (okrajni komisar) berichtet, doch fallen diese mehr in das ökonomische somit autonome Gebiet und entziehen sich meiner unmittelbaren Einflussnahme. Uebrigens müsste hierin der O. Sch. R. beziehungsweise das seinerzeit für diese Frage ad hoc gewählte Comité die Initiative ergreifen“.

Da se je okrajni šolski svet pobrigal za to in da odbor ad hoc nikdar ni bil voljen, razvidno je iz prej povedanega. Faktum pa je, da šola ni bila o pravem času pripravljena, da torej s pričetkom šolskega leta nismo dobili učiteljice, kakor nameravano, nego da smo zaostali zopet za jedno leto. Škoda, jako škoda za trud in prizadevanje krajnega šolskega sveta, da se nakupi hiša in šola razširi, toliko bolj škoda, ker hoče za to sebi zaslugo pripisovati baš oni gospod, ki je posredno zakrivil, da se je vse zavleklo in zamotalo!

In kaj naj rečemo k temu: Nekoliko dni pred odstavljenjem župana poslal mu je deželni odbor zopet onih 1300 gld., ki so mu bili odvzeti. Ker ga je odstavila vlada v soglasji z deželnim odborom, je torej ta vedel, kaj se prede in — vrnil mu je novce! Vladin zastopnik pri brzem izročevanju občinskega reda tudi ni v misel vzel blagajne. Ko je pa pri prvi seji za tem občinski odbor zahteval denar, ga odstavljeni župan ni hotel dati in stoprav na tretji poziv, ko se je zbal sodnijske intervencije, prinesel je — 60 gld. Zdaj še vedno cela zadeva „visi“.

Okr. glavarstvo ukazalo je nezakonitemu upravitelju, da pozove odbornike k volitvi novega župana. Nesposobnih kandidatov bilo je dovolj. Sposobni branili so se, prevzeti tak nered. Naposled se ni volilo, nego zabeležila se je v zapisnik prošnja do vlade, naj bi prevzela za kratek čas upravljanje občine. Motivirala se je ta želja tako, da je v občini vse zmešano, posebno računi, da torej nikdo ne more uvesti vsaj nekoliko reda, nego c. kr. komisar, koji naj bi bil na občinske stroške vsaj 2 meseca v Podgradu. Sklep bil je skoro jednoglasen in upalo se je, da bode vlada tembolj zadovoljno ustregla tej zahtevi, ker mora vendar želeto, da se tako obširna občina reši velikanskih zmešnjav in ker vlada kaj rada pošilja svoje upravne celove take občine, katere se jih branijo. Tudi g. okr. glavar kazal se je prijaznega takemu razvozljanju Krivično odstavljenega tajnika, prosečega ga za pomoč, da pride zopet v službo, potolažil je,

*) Dobro je poznalo glavarstvo razmere v tej občini. Stavec.

da se bode to v kratkem zgodilo, ko pride komisar v Podgrad. A kdo ga je videl in čul o njem. Pač, poudarjalo se je, da mej pol. uradniki za Primorsko je vrlo malo slovenščine zmožnih in da so ti neobhodno potrebni tam, kjer so! Vlada pa ni za potrebno spoznala, da bi odbornike obvestila, da neče ustreči občnej želji in da bi jih pozvala zopet v zbor, da si volijo načelnika. Tega nistorila, nego pripušta, da občino vlada glasoviti Črv s privržkom „upravitelja“, ki niti volilne pravice nema, ki sploh ne razumi in ne vé, kaj se v obč. pisarni godi, katerega Črv samo „križa“, ker pisati ne zna! Vlada je prav za prav že prej pokazala, da jej ni na tem, uvesti red v Podgrajski občini, kajti sicer ne bila bi toliko časa odlašala z odstavljenjem župana, sploh pa tudi ne bi bila odstavila samo njega, nego razpustila celi odbor, ker je pri vsem sokriv in mu tako poteče triletna doba dne 30. oktobra t. l.

Pod takim pokroviteljstvom dela torej vsemogočni Črv, kar mu drago in neverjetno ni, kar se govori, da ima on v žepu dekret kot od okr. glavarstva postavljeni upravitelj občine. Prepričali smo se tudi že, da se upotrebljajo pri nas ista sredstva, kakor drugod po Istri, v Buzetu, Pazinu itd., da se nove volitve zavlečejo. Občinsko „upraviteljstvo“ dobilo je namreč od okr. glavarstva „strog“ ukaz, da morajo biti volilni zapisniki do 25. avgusta izdelani in glavarstvu predloženi, ker sicer odposlal bi se brez daljnega opomina uradnik na obč. stroške, da jih dovrši. Od 25. avgusta pretekel je že skoro drugi mesec, a imenikov vendar ni. „Strogost“ okr. glavarstva so v zaprašenemu aktu — molji snedli! — Nekateri c. kr. uradniki in c. kr. sluge pa pripravljajo „javno mnenje“, da ne prodere pravo. To bode najkrajni način, da novi odbor sankecionira vse dosedanje račune in — mirna Bosna!

„Matica Slovenska“.

74. odborova seja „Matice Slovenske“
dne 9. oktobra 1886.

Navzočnih 18 odbornikov (od vnanjih g. Svetec) pod predsedstvom prof. J. Marna.

Ker sta zapisnik 73. odborove seje potrdila poverjenika, gg. Kaspret in Kržič, ga vzame odbor brez ugovora na znanje.

Za poverovatelja današnjega zapisnika poprosi predsednik gg. Raiča in Tomšiča.

Najprej se predsednik hvalno spominja umrlega Božidara Raiča, pisatelja in odbornika matičinega od začetka njenega obstanka, ter pové, da je Matica poklonila mu dostojen venec s trakom ter o pogrebu razobesila zastavo, kar odbor blagovoljno odobri. Potem omenja odpovedi g. Murnika, po katerem bi bila imela stopiti po odborovem sklepu v odbor najprej g. Povše in za njim g. dr. Pajek. Ker sta pa ta dva pismeno se odpovedala, povabil se je na nju mesto g. Tomšič, katerega v imenu odbora pozdravlja, izražujoč željo, naj bi društvo tako krepko podpiral tudi v prihodnje kakor doslej. Dalje naznanja, da se je g. Hribar odpovedal matičinemu odborništvu; mesto njegovo naj se popolni o prihodnjem velikem zboru.

Predsednik o priliki pozdravlja g. dr. Tavčarja za prijazno uslugo, da hoče Matica Slovensko zastopati v vseh njenih pravnih zadevah, in narod slovenski bode mu zato hvaležen.

Dalje osvetljuje razmere pri „Hrvatski Matici“, o katerih je imel osobno priliko prepričati se pri njenem tajniku g. Kostrenčiči, pojasnuje, zakaj da „Slovenska Matica“ doslej še ni dobila knjig „Matice Hrvatske“, in dostavi, da ima „Hrvatska Matica“ s poverjeniki in člani pogostokrat iste sitnosti, kakor slovenska. Ker je Slov.-hrvatska slovnica popolnem pošla in se po njej močno poprašuje, omenja posebne knjige, po kateri bi se morebiti obe Matici zjedini in vzajemno delo na skupne stroške izdali na korist Slovincem in Hrvatom. Dalje pravi, da je Hrvatska Matica izdala pred nedavnim časom knjige za 1885. leto; Slov. Matica jih izda najpozneje v dveh mesecih za 1886. leto. Z ozirom na životopis o ranjchem Cafu v „Letopisu“ 1878. i. in na poročilo o smrti njegovi v „Novicah“ l. 1874 zatrjuje predsednik, da Akademija jugoslovska njegove literarne zapuščine ni dobila nobene, Slovenska Matica pa le ono, katera je v „Letopisu“ l. 1875. str. 17 omenjena. Spominja se posvetovanja odseka za izdavanje staroslovenskih spominkov in dosedanje usode njegovih nasvetov.

Odbor pritrdi temu, da gratisseksemplarov društvenih knjig ni treba pošiljati političnim listom, ki

jih le naznanjajo; pošiljajo naj se, kakor doslej, nekaterim večjim lepoznanskim časopisom slovenskim.

Odboru se naznani dopis iz odbora pisatelj-skega društva, naj bi se porabil za Vodnikov spomenik fond, ki ga oskrbljuje Matica, v ta namen, da se s skupnimi močmi Vodniku postavi res primeren spomenik na kakem javnem prostoru v Ljubljani, morebiti pred gimnazijo, in poprošen voli za ta odsek tri odbornike in sicer gg. A. Praprotnika, J. Šumana in dr. J. Zupanca.

Določijo se nagrade pisateljem, kojih rokopisi so že popolnem ali pa vsaj večinoma tiskani, o drugih nagrade določiti prepusti se književnemu odseku.

Obširnejše poročilo tajnikovo o letošnjih knjigah, o njih natiskavanji, o času, kedaj imajo iziti itd., se vzame brez ugovora na znanje. Isto tako poročilo o došlih ali o obljubljenih rokopisih za prihodnje leto, o katerih naj se še posvetuje in poroča književni odsek.

Poročila o nekaterih gospodarskih zadevah (tiskovne pogodbe, Bambergov račun, stanje o prodaji društvene hiše na Bregu št. 8 itd.) se brez ugovora odobre.

Na znanje se vzame poročilo o delovanji pomnoženega Kopitarjevega odseka ter o uspehih njegovih sklepov iz seje 14. julija t. l. Odsek ima sedaj 7 članov: tri zastopnike „Matice“ (gg. Levec, Praprotnik in dr. Zupanec), tri iz mestnega odbora (gg. Gogola, Petričič in Zupan) ter jednega iz deželnega odbora (g. Murnik).

Pri knjigah za prihodnje leto odbor pritrdi književnemu odseku, naj se iz obrestij Tomšič-Jurčičeve ustanove razpišeta dve svoti a) 100 gld. in b) 200 gld. kot častni darili za najboljši izvorni povesti iz zgodovine ali iz življenja naroda slovenskega.

Nove poverjenike so dobili: Žalec, Beljak, Krško, Lašiče, Št. Peter in Mozirje; izpraznjene so: Cirknica, Jarenina, Škale, Zavrč, Zgornji Rož in Reka.

Nekateri (vodstvo ljudske šole pri sv. Marku pod Ptujem, bralno društvo v Šempasu, ravnateljstvo narodne knjižnice v Sređci in učitelj Kocbek v Žalci) se zahvaljujejo za podarjene jim knjige; drugim (šolsko vodstvo v Rušab in J. Selič v Pečovji) jih sklene odbor na njih prošnjo darovati. Pri podaritvi založnih knjig je gledati na to, da so, ali da imajo postati prošnjiki udje društva.

Skoro polovico poverjenikov je zaradi društvenine ob času, ki je v pravilih za to odločen, bilo treba opomniti, 14 poverjenikov je z odgovori na dolgu. Plačalo je doslej 960 letnikov; od kacic 250 bivših društvenikov je društvenina še pričakovati. Konečni rezultat kaže s precejšnjo gotovostjo na prirastek 70–80 udov v primeri s pretečenim letom.

Povabljeni od „American philosophical society“ v Philadelphiji, sklene Matica stopiti z omenjenim društvom v književno zvezo in na prošnjo odbornika g. Raiča dovoli, da se nekaj društvenih knjig daruje marljivim dijakom realke Ljubljanske.

Knjižničin prirastek znaša od zadnje seje 266 knjig, zvezkov in časopisov, 207 po darilih, 59 po zamenji, dalje: 185 českkih, 53 ruskih in rusinskih, 10 slovenskih, 9 hrvatskih, po 2 poljski, nemški in latinski, po jedna srbska, bolgarska in angleška.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Mestne hranilnice Ljubljanske) še ni ne duha ne sluha. Vsa stvar dela se tako, kakor Noe barko. Ali bi morda ne kazalo, obrniti se do poslanca mesta Ljubljanskega, da se za to stvar potegne in stori par korakov za svoje volilce. Visokorodni gospod ima že toliko upliva, da bi stvar spravil v pravi tir, ko bi jo le blagovolil v roke vzeti.

— (V Dravinskeje dolini) v slov. bistrškem okraji zadel je nemčurstvo strašen polom. Pri letošnjih volitvah v občinske odbore voljeni so v Modražah, Brezji, Poličanah narodni možje. Celo trg Makole in samo Peklo, kjer so doma znani Poličanski kričač Baumann, ter kandidat nemškutarski pri volitvah v deželni zbor l. 1884 Candolini, dobila sta narodna zastopa, in v trgu Studenica h zmagali so narodnjaki na pol. Sijajen dokaz žive narodne zavednosti kmetov slov. bistrškega okraja! Cela dolina ob Dravini se je s tem očistila nemškutarskega plevla. Ti uspehi narodne

stranke so silno važni in pomenljivi, ter morajo vsakega rodoljuba z iskrenim veseljem naudajati!

— (Srednje šole v Trstu) pričele so se pretekli ponedeljek, ljudske šole pa še ne. Kdaj se bodo slednje otvorile, o tem bode odločil namestnik.

— (Uradno izvestje o koleroi:) Od polnoči 12. do polnoči 13. t. m. v Trstu 11 slučajev, v okolici 0. Umrlo 1 osoba, izmed prej zbolelih 2. Doslej 779 oseb zbolelo, 244 ozdravelo, 483 pomrlo. — Z dežele se naznanja: V Kopru in v Pulji po 1 slučaj. — Na Hrvaškem je kolera v 40 krajih popolnoma ponehala, v 14 pojmlje, okuženih je še 36 krajev. Vsega vkupe je 1252 oseb za kolero zbolelo, 457 pomrlo.

— (Okrajni zastop v Šmariji pri Jelšah) volil je jednoglasno svojim načelnikom Ivana Anderluha, njegovim namestnikom Fr. Skazo. Odborniki so: Fran Skaza, Hugon Tančič, Gašper Senica v Šent Vidu, Alojzij Kuder v Slivnici, Podgoršek na Ponikvi, Vehovar v Pristovi.

— (Okrajni zastop na Vranskem) imel je dne 8. t. m. sejo, pri kateri je bil voljen Josip Musi z Vranskega načelnikom, Braslovški dekan Bohinec njega namestnikom, odborniki pa: Karol vitez Haupt, župnik Balon, Gašper Šorn iz Grajske vasi, Valentin Južna iz Šent Jurija na Tabru, Fran Prisan iz Braslovč, dekan Bohinec iz Braslovč.

— (Pred upravnim sodiščem na Dunaji) razpravljala se je te dni zadeva, ki je zlasti za posestnike sadjerejce velike važnosti. Notar Filafiero na Ptuj vzel je bil lov v Ptujski okolici v zakup. Lanska huda zima prisilila je zajce, da so oglodali mnogo sadnih dreves in uničili na stotine sadnega, posebno mlajšega drevja. Posestniki dreves, posebno polkovnik Schwarzl, minoritski samostan in drugi posestniki uložili so tožbo, da se jim škoda povrne ter opomnili, da so o pravem času, namreč novembra meseca, oglojena drevesa z apnom, ilovico in drugimi tvarinami namazali, deloma tudi z rženo in pšenično slamo ovili. O tem pričelo se je postopanje, po zakonih propisano in sadjarska in vinarška šola v Mariboru, kakor tudi kmetijska družba v Gradci izrekli sta se, da so tožitelji (izimši J. Lercha) svoja drevesa o pravem času in zadostno zavarovali. Vse instance so zakupnika lova obsodile, da mora plačati zahtevano odškodnino in troške. Notar Filafiero pritožil se je potem na upravno sodišče. Slednje pa je njegovo pritožbo glede polkovnika Schwarzla in minoritskega samostana odklonilo, ker §. 4. dež. zak. z dne 17. septembra 1878 posestniku ne nalaga druge dolžnosti, nego da, kakor je navadno, take predmete zavaruje in da večaki to potrdijo.

— (Iz Šmartina pri Litiji:) V spomin obletnice svojega obstanka prirede Šmartinski pevci v nedeljo 17. t. m. v prostorih g. Wakoniga veselico s petjem. Program obširen. K obilnej udeležbi vabijo se prijatelji petja. Začetek ob 4. uri popoldne. Ustrop prost.

— (Mej Vranskim in Trojanami) ni bilo sedaj vozne pošte. Na prošnjo okrajnega zastopa na Vranskem pa je trgovinsko ministerstvo dovolilo, da je pošta zopet začela voziti.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Varna 13. oktobra. Vsled nedeljskih dogodkov v Sofiji se je živahno brzojavljalo mej rusko vlado in Kaulbarsom, kateri dobi ukaz, da se čez Odeso v Rusijo povrne. — Če pa tega ne, pojde general v Burgas ali pa v Ruščuk. — Včeraj ni bilo nobenega sovražnega pojava pred Kaulbarsovim stanovanjem.

Pariz 13. oktobra. „Temps“ piše, da je Anglija vlastim poslala noto, predlagajoč, da bi Bolgarsko moralno podpirale, da se ohrani nje nezavisnost. — Veleposlanik Herbethe odpotuje v soboto v Berlin.

Beligrad 13. oktobra. Tudi današnje volitve vladi ugodne. Skupščina broji 120 vladnih pristašev, 40 opozicijonalcev.

Budimpešta 13. oktobra. V poslednjih 24 urah 31 oseb za kolero zbolelo, 16 umrlo.

Szegedin 13. oktobra. V poslednjih 24 urah 10 oseb za kolero zbolelo, 8 umrlo.

Razne vesti.

* (Nad 600.000 gld.) odškodnina zahtevajo osebe, ki so bile pri nezgodi na železnici pri Mödlingu poškodovane.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

* („Sandwichs“) to so možje z velikimi naznanilnimi ploščami spred in zad, hodili so pretekli ponedeljek po Pariških ulicah. Na jednej plošči bil je naslikan vojni minister Boulanger, na drugi pa zmaj z Bismarckovo glavo, katero je francoski vojak odsekaval, dočim je rusk vojak rezal zmajev rep. Policija je tej šali hitro konec naredila in dotične može odpeljala na stražnico.

* (Milijonarjev,) ki imajo nad 20 milijonov mark premoženja, je na vsem svetu 950. Od teh jih biva 250 na Angleškem, 200 v Zedinjenih državah, 100 v ostali Ameriki, 100 v Nemčiji, 75 na Francoskem, 50 na Ruskem, 50 v Indiji, 125 po drugih deželah.

* (V Vukovaru) so včeraj zaprli Mito Popovića, ki je v jezi svojo lastno mater z nožem zaklal.

* (Najdenca sreča.) „Journal des Debats“ pripoveduje o nepričakovani sreči, ki je za dela nekega policaja v Parizu. Dotičnik je 30 let star, 4 leta že policaj in se je l. 1883 seznanil z 18 letno deklico, vzgojeno v najderišnici. Deklica bila je šivilja v neki prodajalnici. Ker je bila deklica brdka in pridna, vzel jo je za ženo. Na večer pred poroko dobila je nevesta doposlano popolno „balo“, bankovcev za 1000 frankov in pisemce, v katerem je bila ženska roka zapisala: „Bodi vedno pametna in poštena. Tvoja mati te prosi za to.“ Pretekli četrtek dobil je policaj po pošti zopet pismo z nastopno vsebino: „Vi imate sedaj sina in morda ne izhajate s svojo plačo. Priložen je ček za 100.000 frankov na banko. Poljubite novorojenca in svojo soprogo v mojem imenu. Mati Vaše soproge.“ — Veselje obeh zakonskih bilo je veliko, svojim očem skoro nesta verjela. Policaj je že uležil prošnjo, naj ga iz službe odpuste, ker hoče v svojo domovino, kjer bode kupčijo pričel.

Tujci:

13. oktobra.

Pri st. m. Polz z Dunaja. — Otto iz Gradca. — Wlissé z Dunaja. — Ornstein iz Prage. — Veršec iz Celja. — Grossfeld, Geiringer z Dunaja. — Pri matič. Grof Beroldingen z Dunaja. — Pappamareo iz Trsta. — Schwenda, Reinhard, Politzer z Dunaja. — Matzner iz Pulja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Neb.	Mo. krina v mm.
13. okt.	7. zjutraj	733.15 mm.	5.4° C	brezv.	megla	15.00 mm.
	9. pop.	730.46 mm.	12.0° C	sl. vzh. obl.	obl.	dež.
	9. zvečer	730.58 mm.	10.6° C	sl. szh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 9.3°, za 2.6° pod normlom.

Dunajska borza

dne 14 oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld.	95 kr.
Srebrna renta	84	20
Zlata renta	114	60
5% marena renta	100	20
Akcije narodne banke	862	—
Kreditne akcije	274	20
London	125	25
Srebro	—	—
Napol.	9	91 1/2
C. kr. cekini	5	91
Nemške marke	61	37 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169
Ogrska zlata renta 4%	103	65
Ogrska papirna renta 5%	92	55
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	118
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	98	70
Kreditne srečke	100 g	175
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	110
Tramway-društ. velj. 170 gld. u. v	198	75

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotržnicah knjiga:

Poezije S. Gregorčičeve.

Druga pomnožena izdava.

Elegantno vezana knjižica s slatim obreskom stane 2 gld., nevezana 1 gld. 20 kr.

Ime Gregorčičevo samo dosti priporoča. Opozarjava samo, da je cena tej čistino elegantni knjigi zelo nizka, in uverjena sva, da bode vsakdo, če ima uke tudi prvi natis, radostno posegel po njej, saj pa je tudi drugi natis s mnogimi krasnimi, mičnimi v sred segajočimi pesmicami pomnožen.

Ig. pl. Kleinmayr et Fed. Bamberg knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(711—3)

Razglas.

Podpisano županstvo daje na znanje, da je visoka c. kr. deželna vlada letni somenj sv. Luka dne 18. oktobra 1886 dovolila.

Županstvo Postojina.

dne 13. oktobra 1886. (769—2)

Hiša

pri Žužemberske cesti v Lučah pri Litiji z nekoliko travnikov, njiv in gozda, (732—3)

proda se iz proste roke.

Kaj več se izve pri Antonu Pajk-u v Lučah.

Br. 1139.

(770—1)

Razglas.

C. kr. okrajno glavarstvo v Celji je z naredbo dne 12. t. m. br. 27.865 podpisano županstvo pooblastilo objaviti, da je od njega dne 9. t. m. br. 2694 iz zdravstvenih ozirih prepovedani semenj na dan sv. Lukeža, t. j. 18. oktobra dovoljen.

Trg Mozirje,

dne 12. oktobra 1886.

Župana namestnik:

J. Klemenak.

Razglas.

Semenj v Lukovci

(na sv. Lukeža dan) dne 18. oktobra t. l. je dovoljen, vendar bode v Dobu zdravstvena komisija vsacega, kdor pride iz takih okrajin Kranjske, Primorske ali Ogerske, kjer razsaja kolera, brezpogojno zavrnila, z drugimi pa ravnala, kakor veleva instrukcija glede kolere.

Občinsko predstojništvo v Lukovici,

dne 11. oktobra 1886.

(764—3)

Janko Kersnik, župan

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halčevy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 208 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenom.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Nov.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Málvovh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telecja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstvo z grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.
V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Chervuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.
Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.